

حافظ
من که سر در نیامورم به دو کون
گردم زیر بار منت اوست

صفحه از: علیرضا پیرای

صفحه آخر

■ صاحب امتیاز:
مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ سردبیر: دانیال معمار
■ دبیر تحریریه:
سیدمجتبی صادقی
■ معاونان سردبیر:
شهرام فرهنگي، علی عمادی
شاهین امین، حامد قوقانی
■ مدیر فنی: حامد یزدانی
■ مدیر هنری: مهدی سلامی
■ دبیر عکس: امیر پناهیور

■ سیاست و دیپلماتیک:
■ مدیر: حسین ارجلو

■ شهرگان:
■ مدیر: پروانه بهرام نژاد
■ دبیر: مریم باقرپور

■ اقتصاد:
■ مدیر: حسین لطفی
■ دبیر: مریم موسی پور

■ تماشگان:
■ مدیر: امیر محمد یعقوب پور
■ دبیر: لیلی خرسند

■ سرزمین من:
■ مدیر: زهرا عباسی

■ تندرستی:
■ مدیر: عیسی محمدی
■ دبیر: مریم سرخوش

■ سرخ:
■ مدیر: جواد عزیزی
■ دبیر: محمد جعفری

■ دانستنیها:
■ مدیر: ساسان شادمان
■ دبیر: زهرا حاجی

■ جامعه:
■ مدیر: شهید مطاطیانی

■ گزارش:
■ مدیر: مسعود میر
■ دبیر: فاطمه عسگری نیا

■ ۲۴ (سینما و تلویزیون):
■ مدیر: سعید مروتی
■ دبیر: علیرضا محمودی

■ صفحه آخر:
■ دبیر: جواد نصرتی

■ طرح و گرافیک:
■ دبیر: محمد علی حلیمی

محله روس ها

خیابان شهید عضدی جنوبی تهران خیابانی بیمارستان خیز است. در این خیابان مختصر و مفید که در محله بهجت آباد واقع است و یک سر آن به موازات خیابان حافظ به خیابان کریم خان زند می خورد و انتهایش نیز به خیابان حافظ راه دارد، لاقط ۲ بیمارستان وجود دارد: بیمارستان آبان و ۱۵ خرداد و البته یک مجتمع پزشکی. اما جالب است بدانید یکی از بیمارستان هایی که روس ها بعد از جنگ جهانی دوم و پس از کمرنگ شدن حضور آلمانی ها در ایران ساختند همین بیمارستان ۱۵ خرداد است. حالا قرار است در این خیابان قدیمی گشتی بزнім و تاریخش را با هم مرور کنیم.

تاریخش

در جریان محله وسع بهجت آباد در تهران قدیم که هستید. میرزا یوسف خان آشتیانی یا همان مستوفی الممالک قجری بخش های وسیعی از آبادی های اطراف آن روزهای تهران را خرید و مالک محله هایی مثل حسن آباد، عباس آباد و البته بهجت آباد شد. او بخشی از دارایی خود را به دخترش بهجت الملوک بخشید که شمالش به محله یوسف آباد محدود می شد و جنوبش به حدود خیابان انقلاب و چهارراه کالج و این محله ها را بهجت آباد نامیدند. خیابان شهید عضدی که در قدیم نامش آبان بود، در این محله است. اما با گرفتن این خیابان زیر سر روس ها بود.

بیمارستان روس ها

وقتی حضور نیروهای شوروی سابق حین جنگ جهانی دوم در ایران و تهران پررنگ تر شد، یکی از اقدام هایشان ساخت بیمارستان بود که یکی از آنها بیمارستانی در خیابان شهید عضدی امروز است، بیمارستانی که از سال ۱۳۲۹ خورشیدی به صورت یک بیمارستان ۸۰ تختخوابی آغاز به کار کرد و تهرانی ها آن را با نام بیمارستان شوروی و یا چهارزی می شناسند. به دنبال ساخت همین بیمارستان، این خیابان هم از همان روزها رونق گرفت. ساخت بیمارستان آبان در سال ۱۳۴۷ در همین خیابان هم به رونق این خیابان بیمارستان خیز افزود. البته روس ها بیمارستان دیگری هم بنا کرده بودند که در خیابان نادری تهران واقع شده بود؛ باغ و بیمارستانی که قرار بود علاوه بر کار درمان، به آموزش پزشکی و ماما هم بپردازد و دانشجویانش را برای ادامه تحصیل و اخذ مدرک دکتر ی به مسکو بفرستد. آن بیمارستان هم به بیمارستان شوروی ها شهرت داشت، اما به خاطر مسائل سیاسی کارش رونق نگرفت و تنها تا سال ۱۳۵۸ فعال بود. بیمارستان ۱۵ خرداد همچنان برقرار است و علاوه بر خدمات معمول درمانی، در حوزه جراحی های ترمیمی، پلاستیک و زیبایی هم مراکزی دارد.

عضدی که بود؟

دکتر حسن عضدی، کارشناس روزنامه نگاری و روابط عمومی بود و تحصیلات خود را تا مقطع دکتری در دانشگاه نگراس آمریکا در رشته اقتصاد سیاسی ادامه داد. او پیش از انقلاب، از جمله مخالفان رژیم طاغوت بود و پس از انقلاب اسلامی به عنوان نماینده مردم استان گیلان به مجلس خبرگان قانون اساسی راه یافت و در کنار شهید دکتر بهشتی و دیگر نمایندگان برای تدوین قانون اساسی قدم های مؤثری برداشت. او یکی از فعالان حزب جمهوری اسلامی بود و در کنار دکتر بهشتی در جریان حادثه انفجار دفتر این حزب در هفتم تیرماه سال ۱۳۶۰ به شهادت رسید و نامش ماندگار شد.

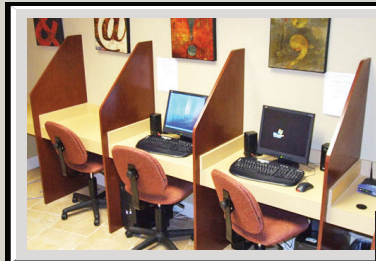
Loading...

وقتی اینترنت، کافه داشت

عکس های نوستالژیک از دوران رونق کافی نت ها در تهران

Cancel

کنج پاساژ

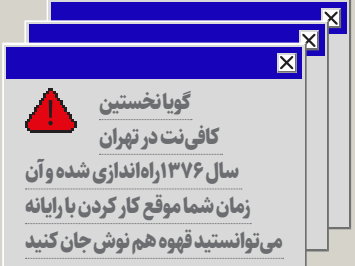
یک اتاق که دور تا دور آن رایانه چیده شده و یک میز که مخصوص مدیر بود، کافی نت را از دیگر مغازه های یک پاساژ جدا می کرد. کافی نت ها معمولاً داخل پاساژها یا کوچه پس کوچه های نزدیک به دانشگاه ها دایر می شدند و کمتر در خیابان اصلی کافی نت می دیدید. برای همین بود که مثلاً در کوچه های خیابان انقلاب و نزدیک به دانشگاه تهران، کلی کافی نت وجود داشت که تعداد خیلی کمی از آنها هنوز هم فعال است.

کافی به اضافه نت

گویا نخستین کافی نت در تهران سال ۱۳۷۶ راه اندازی شده و آن زمان شما موقع کار کردن بسا رایانه می توانستید قهوه هم نوش جان کنید. با شلوغ تر شدن کافی نت ها، سرو قهوه یا چای هم از این مراکز جمع شد و در بعضی از کافی نت ها افراد باید توی نوبت انتظار می ایستادند تا بتوانند پشت یکی از رایانه ها بنشینند.

نسل اینترنت دایل آپ

دهه شصتی ها خوب یادشان هست که برای اتصال به اینترنت، آن هم اینترنت دایل آپ، باید از دهه های روزنامه فروشی کارت اینترنت می خریدند و پشت کارت را با یک سکه می تراشیدند و کد اتصال را پیدا می کردند. اصلاً یکی از این صداها یی که به نظر می رسد متولدین دهه شصت رابطه بیشتری با آن داشته باشند، صدایی است که موقع اتصال به اینترنت دایل آپ از مودم می شنیدید؛ صدایی که می توانست در انتها با پیغامی مبنی بر اتمام حساب اینترنتی ما یا شور و شعف حاصل از برقراری ارتباط از طریق مودم های ۵۶ کیلوبایتی همراه باشد. اشغال شدن تلفن تا زمانی که اینترنت متصل بود و قطع و وصل شدن دائمی اینترنت، از مشکلاتی بود که خیلی ها را روانه کافی نت ها می کرد.

کافی نت غیر حضوری

هر قدر که فناوری پیشرفت کند و نیاز عمومی به کافی نت ها کم رنگ تر شود، نداشتن وقت کافی و وجود مشغله های زیاد، بخش جدا نشدنی از زندگی امروزه ماست که باعث شده است همچنان در برخی کارهای ثبت نامی یا دریافت برخی از خدمات دولتی، به کافی نت ها نیاز داشته باشیم. اما از طرفی رفتن به کافی نت و طی کردن مسیر رفت و آمد در تناقض با صرفه جویی در زمان است. به همین دلیل هم امروزه به جای کافی نت های حضوری که تعدادشان بسیار کم شده، سایت هایی طراحی شده اند که تمامی خدمات اینترنتی را که در کافی نت های قدیمی و به اصطلاح سنتی قابل انجام بود، به صورت کاملاً غیر حضوری انجام می دهند.

ساعتی هزار

رفتن به کافی نت هزینه زیادی نداشت. به طور مثال در سال ۹۲ برای راه انداختن کارتان یا گشتن در اینترنت باید ساعتی هزار تومان پرداخت می کردید. البته ناگفته نماند که در آمد کافی نت ها بستگی به فصل و همچنین شرایط ویژه داشت. مثلاً در پایان دی ماه و با فرا رسیدن فصل امتحانات، به دلیل تقاضای زیاد برای کپی جزوات دانشجویی، درآمد این حوزه به روزی یک میلیون تومان و حتی بیشتر هم می رسید اما در برخی از ایام، درآمد ماهانه این فروشگاه ها به زحمت ۳ میلیون تومان می شد.

تهرانگرام

... سرقت روس ها از برج یزید

برج اینانچ یکی از بناهای تاریخی در شهرری است که بارها در دوره های مختلف مورد دستبرد سوداگران عتیقه قرار گرفته است. این برج میان مردم محلی در دوره معاصر به «برج یزید» شهرت دارد. گویا قاچاقچیان که اغلب شان روس بوده اند با علم به اینکه ایرانیان همواره بر یزید لعنت می فرستند و از هر کس بدشان بیاید او را یزید خطاب می کنند، با هدف دور کردن اهالی از این محدوده و به قصد حفاری و سرقت آثار باستانی فارغ از مزاحمت مردم، اینجا را یزید می نامند و به تدریج این برج به برج یزید هم معروف می شود.

تهران نامه

اولین زن روزنامه نگار تهرانی

عزت ملک خانم، ملقب به اشرف السلطنه، همسر اعتماد السلطنه وزیر انطباعات دوره ناصرالدین شاه، نخستین زن خبرنگار در تهران قدیم بود. از این بانو به عنوان نخستین زن عکاس هم یاد می شود. عزت ملک خانم دختر امامقلی میرزای عمادالدوله دولتشاهی بود. او در سال ۱۲۴۱ به دنیا آمد و در سال ۱۲۵۰ با اعتماد السلطنه ازدواج کرد. دختری جسور و کنجکاو بود و به همین دلیل به حرفه خبرنگاری علاقه مند شد و در کنار همسرش با تولید خبر و مطلب و مواردی از این دست فعالیتش را شروع کرد. آن زمان اعتماد السلطنه عهده دار امور مطبوعاتی بود و علاوه بر آن مترجم و کاتب خصوصی ناصرالدین شاه هم بود و چیزی حدود ۹۰ نشریه منتشر می کرد و بدین ترتیب نامش به عنوان نخستین وزیر انطباعات در تاریخ ایران به ثبت رسید.

تهران مصور

تهران قدیم چند بابا شامل داشت؟

در نظام طبقاتی لوطی ها، باباشملی آخرین مرتبه بود. کسی باباشمل یا بزرگ لوطی های محله می شد که مرام نامه اخلاقی را موبه مو رعایت کرده باشد. هر محله فقط می توانست یک باباشمل داشته باشد؛ چون باباشملی جایگاهی بود که همه داش ها و لوطی ها به آن احترام می گذاشتند و حرف آخر را او می زد. باباشمل مرجع داش مشدی ها و جامع همه صفات یک لوطی تام و تمام بود. معروف است تهران عهد قاجار در حدود ۱۵۰ سال پیش، ۱۵ باباشمل داشت که همگی از احترام ویژه ای برخوردار بودند.

”

لوطی ها
یک جاده برنجی
کرمانی،
یک دستمال
ایرانی،
کاشانی،
یک جاقوی
اصفحانی و یک
جفت گیوه
تخت نازک
همراه داشتند